

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **JUDr. J. Č.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Zlínský kraj**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 5. 2021, čj. 1216538/21/3306-52523-703147, a ze dne 1. 7. 2021, čj. 1473037/21/3306-52523-703147 a čj. 1473091/21/3306-52523-703147, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 6. 2023, čj. 29 Af 10/2023-33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Finanční úřad pro Zlínský kraj (dále „finanční úřad“) vydal v záhlaví uvedená rozhodnutí (dále „dodatečné platební výměry“), kterými žalobci doměřil daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období let 2015, 2016 a 2017.

[2] Žalobce napadl všechny tři dodatečné platební výměry žalobou. Krajský soud v Brně jej vyzval, aby sdělil, zda dodatečné platební výměry napadl odvoláním. Žalobce odpověděl, že nikoliv, avšak dříve žádal o obnovu řízení, čemuž nebylo vyhověno.

[3] Krajský soud žalobu odmítl pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s., jelikož žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním (zde daňovým) orgánem.

II. Obsah kasační stížnosti

[4] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížnost, již navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že v jeho případě nebylo nutné podat opravný prostředek, protože předně bylo nutné uhradit daňový nedoplatek, na nějž navazovaly a navazují další platby jako úroky a penále. Hlavní daňové nedoplatky uhradil, a proto se již proti rozhodnutí finančního úřadu neodvolával. Podle stěžovatele by měl soud přezkoumávat prekluzivní lhůty pro daňové řízení z úřední povinnosti. Krajský soud se zabýval dodržáním lhůt a dalších procesních povinností na straně stěžovatele, nikoliv však na straně žalovaného. Soud měl žalobu věcně projednat.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného

[9] Nutnost nejdříve vyčerpat všechny řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem souvisí s postavením správního soudnictví v českém justičním systému. Soudy, ačkoliv jsou jeden z kontrolních mechanismů veřejné správy, by dle principu subsidiarity soudního přezkumu měly zasahovat v co možná nejmenší míře.

[10] Přímo proti dodatečným platebním výměrům nelze podat žalobu ke správnímu soudu, neboť je proti nim podle § 109 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, možné předně podat odvolání. Až proti případnému odvolacímu rozhodnutí by stěžovatel mohl podat správní žalobu, již by zprostředkovaně mohl brojit i proti dodatečným platebním výměrům. Na povinnosti vyčerpat odvolání jako řádný opravný prostředek před podáním žaloby nic nemění ani stěžovatelem uvedená nutnost uhradit daňový nedoplatek, na nějž navazovaly a navazují další platby jako úroky a penále. Podle § 109 odst. 5 daňového řádu by podání odvolání v nyní projednávané věci nemělo odkladný účinek a dodatečné platební výměry by tak byly v souladu s § 103 odst. 2 tohoto zákona (předběžně) vykonatelné. Podání odvolání by tak bez dalšího ani nemohlo mít vliv na povinnost uhradit daňový nedoplatek a příslušenství.

pokračování

[11] Stěžovatel byl ze strany finančního úřadu řádně poučen o možnosti podat proti dodatečným platebním výměrům odvolání. Ostatně, sám ani netvrdil opak. Odvolání však nepodal, jak výslovně potvrdil v průběhu řízení před krajským soudem.

[12] Nejvyšší správní soud se proto ztotožnil se závěrem krajského soudu o nepřipustnosti stěžovatelovy žaloby proti dodatečným platebním výměrům. Krajský soud tak žalobu nemohl věcně projednat, tedy ani se zabývat prekluzivními lhůtami v daňovém řízení.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch, Žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. listopadu 2023

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu